

YAROPOVETSKYI Oleksandr

Bachelor's Degree Student (3rd year)

Faculty of Physics, Mathematics, Computer and Technological Education

Berdiansk State Pedagogical University

BIELOVA-OLIINYK Yuliia

Scientific Supervisor, PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor

DEVELOPMENT OF STUDENTS' AESTHETIC CULTURE THROUGH TRADITIONAL JAPANESE EMBROIDERY IN EXTRACURRICULAR ACTIVITIES

Relevance. In the period of modernization of contemporary education, the issue of forming a creative and spiritually developed personality becomes especially important. The educational process should be aimed not only at acquiring knowledge but also at developing aesthetic perception, artistic taste, and the ability for creative self-expression. One of the effective means of achieving these goals is decorative and applied arts, which organically combine practical activity with artistic creativity [1].

Traditional Japanese embroidery is of particular interest in this context. It is characterized by elegance, restraint of decorative forms, and symbolic meaning of ornaments. Involving students in such creative activities within extracurricular clubs contributes to the development of their artistic culture, forms aesthetic orientations, and stimulates interest in the art of different nations. At the same time, acquaintance with the cultural traditions of Japan broadens students' horizons and helps them realize the value of world cultural heritage [2; 5].

Degree of problem study. Issues of aesthetic education and development of students' creative abilities through decorative and applied arts have been considered in the works of many scholars. Researchers emphasize that students' participation in artistic and practical activities positively influences the development of their imaginative thinking, creativity, and emotional sphere [1].

A prominent Ukrainian educator V. Sukhomlynskyi paid significant attention to the role of creativity in personality development. He emphasized that manual labor has important educational value, as it contributes to the formation of attentiveness, perseverance, and responsibility, and helps a child feel joy from the results of their own work [2].

Foreign researchers' works highlight the history of Japanese embroidery, its technical features, and the symbolic meaning of ornaments [3;4]. However, the pedagogical potential of using this type of decorative art in extracurricular activities is insufficiently disclosed, which determines the relevance of further research in this area.

Purpose and research methods. The purpose of the study is to substantiate the possibilities of using traditional Japanese embroidery in extracurricular club work as a means of forming aesthetic culture and developing students' creative abilities.

To achieve this goal, the following research methods were used: analysis of pedagogical and methodological literature, generalization of scientific approaches to the problem of aesthetic education, pedagogical observation of students' activities

during creative tasks, and analysis of the results of their practical work. The comprehensive application of these methods made it possible to assess the effectiveness of using elements of Japanese embroidery in club activities.

Essence of the research. Japanese embroidery is an important element of Japan's national culture, which has been formed over many centuries. It is characterized by laconic compositions, harmony of ornamental forms, and a restrained color palette. Many traditional patterns have symbolic meanings and are associated with ideas of harmony of nature, happiness, and well-being.

One of the most well-known techniques is "sashiko," which involves creating ornamental compositions using simple, even stitches. Initially, this technique was used to strengthen fabric, but over time it acquired a decorative character and became an independent form of artistic activity [4;6].

The use of the sashiko technique in extracurricular club work has significant educational potential. The process of embroidery contributes to the development of fine motor skills, coordination, attentiveness, and perseverance. In addition, students learn to plan compositions, work with ornamental elements, and select harmonious color combinations.

During club activities, students can become acquainted with the history of Japanese embroidery, its traditional techniques, and features of ornaments. The practical part involves creating simple decorative items, making ornamental compositions on fabric, and implementing their own creative ideas.

Such activities contribute to the development of artistic imagination, form interest in decorative and applied arts, and create conditions for students' creative self-expression. In addition, acquaintance with the culture of another country contributes to the formation of respect for cultural diversity and the development of intercultural competence.

Conclusions. Thus, the use of traditional Japanese embroidery in extracurricular activities has significant pedagogical potential. Involving students in creative work contributes to the development of their aesthetic taste, artistic thinking, and creativity. Practical work with textile materials helps improve fine motor skills, develops attentiveness, perseverance, and a responsible attitude toward the results of work.

Moreover, introducing students to traditional techniques of Japanese embroidery expands their knowledge about the culture of other nations and promotes interest in decorative and applied arts. Therefore, the use of this type of creative activity in extracurricular work can be considered a promising direction for the development of modern pedagogical practice.

REFERENCES

1. Ковальчук О. Основи декоративно-ужиткового мистецтва. Київ : Освіта, 2018. 160 с.
2. Ничкало Н. Професійна освіта і творчість особистості. Київ : Педагогічна думка, 2019. 200 с.
3. Sato Y. Japanese Embroidery Techniques. Tokyo : Craft Press, 2017. 120 p.
4. Wada Y. Sashiko: Traditional Japanese Embroidery. New York : Interweave, 2015. 144 p.
5. Мельник Г., Нищак П. Декоративно-ужиткове мистецтво як засіб реалізації естетичного виховання майбутніх учителів технологій та працівників позашкілля. Молодь і ринок. 2025.

6. Майструк Н., Тетянін І. Декоративно-ужиткове мистецтво як предмет вивчення в Україні: аспекти змісту фахової підготовки. СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2023.

ЯШНИК В'ячеслав

*ТВО заступника начальника факультету з навчальної та наукової роботи –
начальник навчальної частини факультету інформаційних технологій
Військового інституту телекомунікацій та інформатизації
імені Героїв Крут*

РОМАНЕНКО Сергій

*старший викладач кафедри комп'ютерних наук та інтелектуальних
технологій Військового інституту телекомунікацій та інформатизації
імені Героїв Крут*

ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК

Стрімкий розвиток цифрових технологій, глобальна інформатизація суспільства та інтенсивне впровадження штучного інтелекту в різні сфери діяльності зумовлюють необхідність трансформації традиційних підходів до організації освітнього процесу у закладах вищої освіти. Сучасний етап розвитку інформаційного суспільства характеризується широким використанням технологій штучного інтелекту, хмарних обчислень, аналізу великих даних, віртуальної та доповненої реальності, що формує нові вимоги до професійної підготовки фахівців у галузі комп'ютерних наук. У цих умовах особливої актуальності набуває питання інтеграції інтелектуальних цифрових технологій у навчальний процес з метою підвищення ефективності підготовки майбутніх ІТ-спеціалістів [1].

Цифрова трансформація освіти передбачає створення інтелектуального освітнього середовища, яке забезпечує адаптивність навчання, персоналізацію освітніх траєкторій та використання сучасних інструментів аналітики навчальних даних. Використання систем штучного інтелекту у навчальному процесі дозволяє здійснювати автоматизований аналіз результатів навчальної діяльності здобувачів освіти, визначати індивідуальні особливості засвоєння навчального матеріалу та формувати рекомендації щодо оптимізації освітнього процесу. Такі підходи сприяють підвищенню рівня засвоєння знань, розвитку аналітичного мислення та формуванню професійних компетентностей, необхідних для ефективної діяльності у сфері інформаційних технологій [2].

Одним із перспективних напрямів розвитку цифрової освіти є використання інтелектуальних навчальних систем, які поєднують алгоритми машинного навчання, технології обробки природної мови та інструменти аналізу освітніх даних. Такі системи здатні автоматично адаптувати навчальний контент до рівня підготовки студентів, забезпечувати інтерактивну взаємодію користувачів з навчальним матеріалом та здійснювати постійний моніторинг результатів навчання. У контексті підготовки фахівців з комп'ютерних наук